

SUBARU – „EKONOMIŠKIAU TIK SU BURĖMIS“

Turėdama daugiau kaip 40 metų darbo su Boxer varikliais patirtį, SUBARU iš pagrindų keičia žmonių požiūrį į dyzelinius variklius. Maža vibracija ir tvirta pakaba, dar didesnis sukimo momentas ir pavydėtinas degalų efektyvumo rodiklis – SUBARU BOXER DIESEL keičia išankstinę vairuotojų nuomonę apie dyzelinius SUV.

SUBARU BOXER DIESEL degalų efektyvumas - ne iš piršto laužtas. Techninėse charakteristikose rašoma, jog vidutinės dyzelinio variklio kuro sąnaudos – 6,4

l/100km. Ne paslaptis, jog vidutinės kuro sąnaudos šimtui kilometrų priklauso ne tik nuo automobilio, bet ir nuo vairuotojo važiavimo stiliaus. Galite tikėti, galite ne, tačiau turime rekordininką, SUBARU Forester savininką, Liną iš Šiaulių, kuris nustebino ir mus pačius. Kai klientas prasitarė, jog jo SUBARU Forester vidutinės kuro sąnaudos 4.8l/100 km – negalėjome praleisti to pro ausis. Tiesiog nusprendėme paaimti iš SUBARU Forester savininko interviu.

Automobilis

Automobilio markė: **SUBARU**

Modelis: **Forester 2.0 TD**

Pagaminimo metai: **2008**

Vairuotojas

Vardas, pavardė: **Linas Juodelė**

Amžius: **34**

Veikla: **laimingas žmogus ☺**

1. Kodėl nusprendėte įsigyti SUBARU markės automobilį?

Naujo automobilio paiešką pradėjau, kai visiškai sukiožo mano pilnametystės sulaukęs bei neįprastai „gajus“ opelis, kurį dėl šios nuostabios, jokiose naudojimo instrukcijose neminimos jo savybės praminiau „Feniksu“. Nieko ypatingo, tačiau jam išryškėjo visi neabejotinos baigties požymiai: techninės apžiūros metu meistras pakvietė žvilgtelėti į mano „draugo“ dugną, kuriame žiojėjo septynios kumščio dydžio skylės, iš kuro bako ant kiauro duslintuvo varvėjo aukso vertės benzinas, variklis raudojo tepalais, o vairuotojo sėdynė važiuojant duobėtu keliu liūliavo tarsi lopšys... Kelių autoservisų meistrams bejėgiškai skėsčiojant rankomis suvokiau, kad padėtis tikrai beviltiška. Sumaniau savo ištikimą „draugą“ išlydėti į paskutinę kelionę: planavau juo vykti į Graikiją. Tačiau bendražygiams sužinojus daugiau apie transporto priemonę, kuria šturmuotume Europos kelius, ir atsisakius vykti kartu, nutariau, kad metas įsigyti naują automobilį.

SUBARU - charizmatiškas, išskirtinės išvaizdos bei savybių automobilis. Tai tarsi moteris, kuriai joks vyras negali būti abejingas: arba ji sužavi, arba pagalvoji, kad ji ne man skirta. Visa laimė, kad renkantis patikusį automobilį nereikia jo atsiklausti, ar jam patinki, ar ne. Palaidojęs viltį atgaivinti savo „Feniksą“ ir palydėjęs jį į amžinojo poilsio vietą laužyne, nors manau, kad kai kurios jo detalės dar vis tarnauja atkakliems opelių vairuotojams, išvydau jį - SUBARU Forester - automobilį, atrodo, sukurtą būtent man. Kartais taip jau nutinka, kad kažką pamatai ir jau žinai, kad tai trucks plyš turi būti tavo: nesvarbu, kas tai - sportbatis, kuris atrodo idealiai sukurtas tavo pėdai, kuprinė, kuri „suauga“ su nugara, paveikslas, į kurį nugrimzta mintys įtraukdamos visą esybę, ar automobilis. Jis atitiko visus mano lūkesčius: važiuoklė ne per minkšta, malonu justis kelią, aukšta provėža, leidžianti įveikti miško keliukus (svarbu vykstant į žūklę, grybauti, keliaujant), visi varomi ratai, rimta paspirtis įveikinant ne tik bekele, bet ir dažnai prastai žiemą prižiūrimus Lietuvos kelius, galimai taupus dyzelinis variklis ir, be abejo, jis man gražus. Renkantis automobilį buvo svarbi ir techninio aptarnavimo galimybė: keliant iš pelenų savo „Feniksą“ pakankamai prisimėgavau garažų ir visų markių automobilius

taisančių autoservisų paslaugomis, aptarnavimo kokybe bei darbo organizavimu, kuomet taisoma tai, kas patinka serviso meistrams, kai reikia pačiam ieškoti detalių, o išvažiavus iš serviso nesi užtikrintas, ar tikrai pašalintas tas gedimas, dėl kurio kreipeisi (neretai pačiam tenka pasakyti, kas sugedo, o tai ne techninio išsilavinimo žmogui, deja, ne taip jau paprasta padaryti). Todėl renkantis naują automobilį įvertinau ir techninio aptarnavimo galimybes, buvo privalumas, kad didžiuosiuose Lietuvos miestuose yra ne tik SUBARU salonai, bet ir serviso, be to, yra teikiama beveik visoje Europoje galiojanti nemokama pagalba kelyje (tikiuosi, ja dar ilgai neteks pasinaudoti). Labai svarbus buvo ir faktas, kad tai vienas iš mažiausiai gendančių automobilių, ir tai, kad, kai kurių apklausų duomenimis, SUBARU vairuotojai yra vieni laimingiausių žmonių. Šį faktą galiu tik patvirtinti.

2. Ar šis modelis pateisino jūsų lūkesčius?

Per pusantrų metų savo SUBARU Forester įveikiau 43 000 km. Kol kas automobiliui neatsirado jokių rimtesnių gedimų (nuvažiavus 30 000 km pakeista perdegusi numerio apšvietimo lemputė). Automobilis buvo nepakeičiamas šią žiemą: jis be vargo įveikinėjo sniegynus bei apledėjusius kelio ruožus. Buvau maloniai nustebintas, kai dyzelinis automobilis puikiai užsivesdavo esant net žemesniai nei -25°C temperatūrai, o klimato kontrolės įranga leisdavo jaukiai jaustis tiek žiemą, tiek ir šią karštą vasarą. Be to, vis stebina automobilio spalva - sage green - ji keičiasi esant skirtingam apšvietimui: vakare automobilis įgyja pilkšvą atspalvį, apsiniaukusią dieną - melsvą, o saulėtą - žalsvą. Dėl šios savybės jį praminiau chameleonu.

3. Kokius išskirtumėte pagrindinius privalumus, kalbėdamas apie savo automobilį? O gal trūkumus?

Nors rinkdamasis automobilį visai negalvoju apie jo taupumą, nežiūrint, jog automobilis nuolat varomas visais keturiais ratais, dyzelinis variklis yra labai taupus. Apskaičiavus vidutines kuro, kurio reikėjo nuvažiuoti 43 000 km, sąnaudas (tiek žiemą, tiek vasarą), jos siekia 5,6 l/100 km. Tačiau bandant automobilio ekonomiško galimybes (įprasto vairavimo sąlygomis, iš miesto į miestą vykstant įprastais maršrutais, esant standartinei automobilio komplektacijai) net porą kartų pavyko 100 km sunaudoti 4,84 - 4,95 l/100 km. Atrodė keista, kai nuvažiavus 980 km į kuro baką reikėjo įsipilti tik 47,4 litrus dyzelino (4,84 l/100 km). Kuomet po kelių mėnesių vėl pavyko pasiekti panašų rezultatą - 4,95 l/100 km (taip pat nuvažiavus apie 1000 km), vėl buvau maloniai apstulbintas. Žinoma, toks ekonomiškasis vairavimas reikalauja didelės kantrybės ir savitvardos, tačiau tokia mano asmeninė patirtis, kuria tiesiog džiaugiuosi, nes ji man naudinga. Todėl drįsčiau teigti, kad ekonomiškiau galėčiau važiuoti tik su buremis („SUBARU - ekonomiškiau tik su buremis“).

4. Koks jūsų važiavimo stilius? Ar labiau mėgstate ramesnį važiavimo stilių, ar mėgstate ir „paspausti“?

Vairuodamas ilsiuosi. Vairuoti mokiausi iš savo klaidų: po trijų per pirmuosius dvejus mano vairavimo metus įvykusių autoįvykių, vairavimo stilius radikaliai pasikeitė, tapo ramus. Stengiuosi laikytis kelių eismo taisyklių, manau, kad tai daryti ne tik praktiška bet ir madinga: protingai vairuojant ne tik didėja tikimybė, kad pasieksi kelionės tikslą, bet ir pasieksi jį taupiau. Nors ramus vairavimo būdas, atrodytų, nesuderinamas su SUBARU marke, tačiau mėgaujuosi ne nutrūktgalvišku lėkimu, bet esama galimybe važiuoti greitai: jei atsirastų tokia būtinybė, tektų tik spustelėti greičio pedalą.

5. Kiek kilometrų „prasukate“ per metus?

Per metus nuvažiuoju apie 27 - 30 000 km.

6. Kaip jums pavyksta išgauti tokias „nerealias“ kuro sąnaudas, apie kurias užsiminėte (4,8 l/100 km)?

Tai, ką jūs įvardijote „nerealiomis“ - 4,84 l/100 km - yra realu. Pirmiausia - visi patarimai, kuriuos galima perskaityti daugelio automobilių pardavėjų tinklalapiuose, yra realūs. Tai tarsi sveiko gyvenimo patarimai, kuriuos visi žinome, tačiau didžioji žmonijos dalis jų nesilaiko: valgome bet ką, nesportuojame, svaiginamės rūkalais ir alkoholiu, gyvename pastovios įtampos ir streso sąlygomis ir panašiai. Jei vairuotume ir prižiūrėtume automobilį taip, kaip rekomenduojama, tai tikrai sutaupytume ne vieną litrą brangaus kuro. Dažniausiai tokias kuro sąnaudas pavyksta pasiekti vasarą, vykstant žinomu maršrutu, neskubant ir, be abejo, važiuojant ne greitkeliu. Manau, kad kurą padeda taupyti mechaninė greičių dėžė, nes galima laiku išnaudoti automobilio įgytą kinetinę energiją: automobilis, išnaudodamas kelio reljefą arba greitį ribojančias kelio atkarpas, gali riedėti laisva pavara. Šį taupymo būdą naudoju tik tada, kai esu užtikrintas kelio dangos saugumu, aplinkos bei varavimo sąlygomis, nes ekonomišką vairavimą negali užgožti saugaus vairavimo, todėl nepatartina laisva pavara riedėti lyjant, esant šlapiai, slidžiai kelio dangai, bet kokiu atveju - šaltuoju metų laiku. Protingai naudojami stabdžiai taip pat padeda taupyti: stabdžiai yra tam, kad vairuotum greičiau, bet ne ekonomiškiau, todėl stebėdamas kelią stengiuosi iš toli pastebėti greitį ribojančius ženklus, miestų bei gyvenviečių ribas, kad pasiekčiau kelio ženklų nurodomą greitį dažniausiai nenaudoju stabdžių, tiesiog jaučiu, kiek riedės automobilis, ir neretai laisva pavara pririedu įgydamas reikiamą greitį iki ženklo. Be abejo, tokiam vairavimui reikia kantrybės, savitvardos, brandumo. Taip vairuoti gali tik neskubantis, savo laiką ir užimtumą kontroliuojantis, kitus eismo dalyvius gerbiantis žmogus. Taip pat vairuoti ir laikytis eismo taisyklių padeda ir pastovaus greičio palaikymo sistema: nustatai leistiną greitį ir ilsini koją, o kas nori lenkti, pralenks.

7. Ko palinkėtumėte mūsų svetainės lankytojams?

Linkiu papildyti laimingų žmonių gretas. ☺